

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 10

PLÂNGETI ȘI TÂNGUIȚI-VĂ!

Tema acestui studiu tratează despre felul în care persoanele înțelepte administrează banii și dreptatea. A fi bogat nu este păcat. Dumnezeu dorește ca poporul Său să fie prosper din punct de vedere economic, după cum reiese din Biblie. El promite în repetate rânduri binecuvântări copiilor Săi. Ioan spune: *„Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău”*. Expresia *„toate lucrurile să-ți meargă bine”* include și aspectul financiar. Prin urmare, Iacov nu spune că sărăcia este o condiție pentru a fi creștin, însă el ne arată cum să obținem bogăția și cum să folosim binecuvântările cerești. Trebuie să ținem cont de faptul că Iacov îi scria unei Biserici formate în mare parte din iudei creștini, care se aflau răspândiți prin diferite locuri, dar care făceau parte din Biserică; nu era vorba despre un colectiv care nu-L cunoștea pe Dumnezeu, ci de oameni care se întâlneau să cânte, să se roage și să participe la activitățile care se desfășurau acolo. Apostolul spune:

„Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi”.

Versiunea biblică din care am citat acest verset spune *„plângeți și tânguți-vă”*, dar originalul spunea *„plângeți și urlați”*, precum un lup.

Este foarte important ce spune Iacov aici. El vorbește despre persoanele cu bani, din Biserică, care nu îi folosesc în mod înțelept, care din cauza acestora ajung să se creadă puternici și care vor suferi, deoarece bogățiile acestei lumi sunt trecătoare. Banul este înșelător; te face să crezi că poți orice pentru că ai de toate, dar persoanele care nu au înțelepciune divină, atunci când se îmbogățesc, devin egoiste și nedrepte. În timpul lui Iacov era multă nedreptate, nu doar în lume ci și în Biserică. Cum reacționează un creștin în fața nedreptății? De-a lungul istoriei, omenirea a avut parte de nedreptate socială și economică, lucru despre care au scris și scriitorii biblici. Habacuc spunea că a obosit să vadă atâta nedreptate și Îl întreba pe Dumnezeu de ce le mergea bine celor răi în timp ce copiii Săi sufereau. Iacov ne învață că în fața nedreptăților, creștinul trebuie să se îndrepte către Dumnezeu, nu către propriile sale eforturi. Creștinul trebuie să se roage și să-L implore pe Dumnezeu, pentru că El nu uită de copiii Săi și nici nu scapă situația de sub control.

În a doua parte a acestui studiu vom vedea caracterul trecător al banilor. Baniile oferă o siguranță falsă, iar aceasta te face să-L așezi pe Dumnezeu într-un plan secundar. Lumea are o percepție interesantă asupra banilor. Cei care au bani recunosc faptul că aceștia asigură o oarecare comoditate, dar nu neapărat și fericirea. Iar cei care nu au avut niciodată bani cred că dacă ar avea, ar fi mai fericiți. Însă Iacov face o profeție pentru toți cei care Îl așează pe Dumnezeu pe locul doi. Iacov 5:2,3 spune:

„Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt roase de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: că focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă!”

Iacov pune accentul pe faptul că lucrurile de aici sunt trecătoare. Tot ceea ce aparține lumii acesteia, mai devreme sau mai târziu, va dispărea. Sămânța morții și a degradării este prezentă peste tot în această lume. A crede că bogățiile oferă siguranță este o mare greșeală. Pavel scrie în 1 Timotei 6:17-19:

„Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață”.

Bogațiile, dragii mei prieteni, sunt nestatornice. Bursa oscilează în fiecare minut din zi, valoarea aurului scade iar dacă după toate acestea ținem cont și de faptul că viața este scurtă și că ne aflăm în ultimele zile, trebuie să recunoaștem că nu este o atitudine înțeleaptă să trăim în funcție de bani. Atenție, nu este neînțelept să avem bani; este neînțelept să trăim depinzând de ei.

Una dintre problemele legate de bani este capacitatea acestora de a seduce. Aceasta este a treia parte a acestui studiu. Cu cât ai mai mult, cu atât vrei mai mult; cu cât găsești mai mult, cu atât cauți mai mult. Dar cu toată strălucirea și splendoarea pe care o au banii, aceștia nu pot umple golul din inima unui om. Omul care are bani dar nu Îl are pe Dumnezeu, poate cumpăra orice, poate călători oriunde, dar inima lui este ca o tobă spartă, care plânge zi și noapte. Dar omul care are bani și Îl are și pe Dumnezeu este o binecuvântare pentru familia sa, pentru biserica din care face parte și pentru întreaga omenire. Uneori, pentru a înțelege aceste lucruri atât de simple este necesar să trecem prin vales durerii și a suferinței.

Iacov vorbește despre nedreptatea pe care oamenii înstăriți o comiteau pentru a avea și mai mulți bani. Versetul 4 spune:

„Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor”.

Cu siguranță, atunci când acești oameni opreau plata lucrătorilor lor nu o făceau pentru că nu aveau bani, ci pentru că doreau să strângă mai mult pe seama foamei oamenilor simpli. În acea vreme, ca și astăzi, primul lucru pe care îl făceau lucrătorii atunci când primeau plata era să meargă să cumpere alimente. Faptul că nu erau plătiți însemna că familii întregi erau private de lucrurile esențiale pentru supraviețuire, adică de alimente. Cum reacționau acești oameni umili, victime ale nedreptății? Strigau la Dumnezeu. Iacov spune: *„strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor”*. Aceasta este altă lecție pe care trebuie să o învățăm. Dumnezeu aude întotdeauna strigătele copiilor Săi. La prima vedere ar părea că nu ia nicio măsură, dar Dumnezeu lucrează în liniște la repararea nedreptăților. Nicio lacrimă sinceră nu se varsă în deșert, nicio rugăciune a unui copil al lui Dumnezeu nu ajunge în gol. Dumnezeu aude întotdeauna strigătele copiilor Săi.

Poporul Israel fusese rob în Egipt timp de aproape patru secole. Era supus multor nedreptăți, dar știți ce a făcut? A strigat la Dumnezeu. O perioadă, probabil, poporul a crezut că Dumnezeu nu ia aminte la suferința lui, dar într-o zi, El i-a spus lui Moise ceea ce stă scris în Exod, capitoul 3, versetele 7 și 8:

„Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere”.

Nu este minunat acest lucru? Dacă tu crezi că cineva este nedrept cu tine, strigă la Dumnezeu și vei vedea minunile care vor avea loc în viața ta.

Urmează a patra parte a acestui studiu. Iacov 5:5 spune:

„Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar într-o zi de măcel”.

Ziua de măcel este ziua judecării. Iacov a vorbit până acum de judecata materială a bogaților nedrepti, despre deteriorarea bogățiilor și a avuțiilor lor. Nici un om bogat nu trebuie să se simtă rău din cauza a ceea ce zice Iacov. El vorbește despre bogații care comit abuz, despre cei cărora nu le pasă de suferința persoanelor pe care le exploatează. În versetul de mai sus, Iacov vorbește despre judecata spirituală a acestor persoane. *„Ziua Judecării”* este ziua lui Isus Hristos, în care El va fi judecător și va face o judecată dreaptă. Versetul 9 spune: *„iată că Judecătorul este chiar la ușă”*. Care vor fi martorii pe care îi va chema Dumnezeu la judecată? În primul rând, propriile bogății vor da mărturie împotriva lor. Textul spune: *„Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră”*. Ce ironie! Bogații au strâns bogății pentru ca acestea să le fie de folos, iar acestea vor fi o dovadă împotriva lor. Al doilea martor: salariile neplătite. Textul spune: *„Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune, strigă!”*

Interesant! Dumnezeu a auzit strigătul sângelui lui Abel și acum aude strigătul salariului neplătit al lucrătorului. Al treilea martor: lucrătorii. *„Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor”*, spune textul. Potrivit acestor cuvinte, bogatul nedrept se poate bucura de banii pe care îi are acum, poate cumpăra și amețit de bogăție îi poate exploata pe cei mai slabi, dar într-o zi, mai devreme sau mai târziu, va trebui să dea socoteală pentru ceea ce a făcut. Domnul Isus a folosit parabola

bogatului nemilostiv și a lui Lazăr pentru a ne arăta faptul că viața aceasta este singura șansă de a corecta ceea ce trebuie corectat, pentru că va ajunge ziua în care nu se va mai putea face nimic; nimic nu se va mai putea schimba și nimeni nu va mai putea fi iertat, pentru că timpul de har se va fi terminat.

În ultima parte a acestui studiu vom vorbi despre nedreptate. În cadrul textului, Iacov se referă la nedreptatea bogaților față de cei săraci, dar contextul general vorbește despre nedreptatea celor mai puternici față de cei mai slabi. Versetul 6 spune următoarele: „*Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit care nu vi se împotriva!*” Cum se poate aplica acest lucru la viața de familie? Ce am putea spune despre soțul care își maltratează soția sau copiii? Ce ai face dacă ai fi martorul unei nedreptăți? Ai tăcea? Trebuie să strigăm la Dumnezeu? Da, pentru ca această lume să fie mai dreaptă, dar de asemenea, trebuie să acționăm în favoarea dreptății, nu prin metode violente sau dezordonate, ci spre exemplu, fiind dreți în mediul în care ne aflăm, trăind dreptatea, nu doar predicând-o

Tema centrală a epistolei lui Iacov este credința, credința adevărată. Iacov vorbește despre credința autentică, care ia naștere dintr-o legătură vie cu Hristos. Această relație cu Domnul Isus face din creștin un om înțelept, iar omul înțelept nu judecă în pripă, folosește limba pentru a construi, nu pentru a distruge, administrează bogățiile în mod echilibrat și mai presus de toate, este o persoană dreaptă și apără dreptatea oriunde s-ar afla.

Într-o zi mă aflam într-un loc și un bărbat a venit la mine. Nu mi-a spus nimic, doar m-a îmbrățișat și a plecat. După un an, am revenit în acel loc și același bărbat mi-a înmănat o scrisoare în care spunea: „*Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că v-a folosit pentru a mă face să mă gândesc la viața mea. Harul lui Dumnezeu este destul de mare pentru a-mi schimba viața*”. Această scurtă mărturie este elocventă; bărbatul acela a plecat din acel loc gândindu-se la propria viață. Cred că orice studiu din Cuvântul lui Dumnezeu are această țintă: să ne facă să ne gândim la viața noastră și la propriile atitudini. Aceste comentarii nu sunt realizate pentru a fi ascultate și pentru a spune că i s-ar potrivi unuia sau altuia, ci pentru a ne face să ne gândim la propriile noastre atitudini.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere și tehnoredactare de Astrid Daulia T. Dinescu

[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)